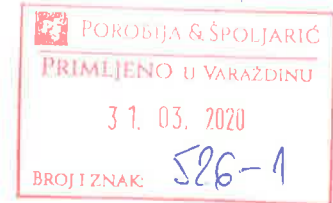

Republika Hrvatska
Općinski sud u Sisku
Trg Ljudevita Posavskog 5
44000 Sisak

Poslovni broj: P-147/2019-34

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sisku po sucu toga suda Andrei Vasiljević, u pravnoj stvari tužitelja "S-Tel" d.o.o. iz Siska, A. Starčevića 46, OIB 02541454183, kojeg zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Porobija & Špoljarić, odvjetnici iz Varaždina, protiv tuženika Grad Sisak, Rimska 26, OIB 08686015790, kojeg zastupa Odvjetničko društvo Babić & Brborović, odvjetnici iz Zagreba, radi raskida ugovora i naknade materijalne štete, nakon glavne rasprave održane i zaključene 18. veljače 2020., u prisutnosti punomoćnika stranaka, temeljem članka 335. stavak 4. Zakona o parničnom postupku, 31. ožujka 2020.,

p r e s u d i o j e

1. Tuženik Grad Sisak, OIB 08686015790, dužan je tužitelju „S-TEL“ d.o.o., OIB 02541454183, isplatiti na ime naknade materijalne štete iznos od 182.609,12 kn sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 18. svibnja 2005. do 31. srpnja 2015. po stopi koja je određena za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dan polugodišta koje prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a potom od 1. kolovoza 2015. do isplate za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje duže od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

2. Tuženik Grad Sisak, OIB 08686015790, dužan je tužitelju „S-TEL“ d.o.o., OIB 02541454183, isplatiti na ime naknade materijalne štete po osnovi izmakle koristi ukupan iznos od 177.574,13 kn sa zakonskom zateznom kamatom počevši od dospijeca svakog pojedinog iznosa do 31. srpnja 2015. po stopi koja je određena za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dan polugodišta koje prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a potom od 1. kolovoza 2015. do isplate za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje duže od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, i to:

- za 2005. godinu iznos od 39.556,05 kn sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 1. siječnja 2006. pa do isplate
- za 2006. godinu iznos od 63.700,65 kn sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 1. siječnja 2007. pa do isplate
- za 2007. godinu iznos od 63.700,65 kn sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 1. siječnja 2008. pa do isplate

- za 2008. godinu iznos od 10.616,78 kn sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 1. ožujka 2008. pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

3. Nalaže se tuženiku Grad Sisak, OIB 08686015790, da tužitelju „S-TEL“ d.o.o., OIB 02541454183, nadoknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 113.206,70 kn, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi kako je sa tuženikom 11. ožujka 2005. godine sklopio Ugovor o zakupu lokacija za postavljanje reklamnih panoa na stupove javne rasvjete za područje Grada Siska.

Točno su ugovorene ulice i lokacije za postavljanje reklamnih panoa.

Ugovor je zaključen na određeno vrijeme od 1. ožujka 2005. do 1. ožujka 2008., te je određena zakupnina od 33.918,75 kn. Zaključenju ugovora je prethodio javni natječaj, koji je raspisan po tuženiku.

Tuženik je platio koncesiju 18. ožujka 2005., te je ujedno naručio izradu ploča i printanje plakata za koje je ukupno utrošio 207.044,79 kn.

Isto tako imao je rashode koji su se odnosili na troškove bona 1 i 2 takse, proračune statike, plaće djelatnika, u ukupnom iznosu od 49.392,85 kn.

Radi navedenog ugovora, tužitelj je imao i znatno veće režijske troškove, tako da su oni u travnju iznosili 17.544,85 kn, u svibnju 18.805,12 kn, pa su rashodi za ta dva mjeseca iznosili barem 1/3 više od uobičajenog, pa smatra da mu je za travanj rashod veći 5.848,28 kn, a za svibanj 6.268,37 kn.

Po ovim osnovama ukupni troškovi iznose 302.972,55 kn.

Nakon toga tužitelj je sa više tvrtki sklopio ugovore o oglašavanju, te je započeo sa ostvarivanjem prihoda od cca neto iznosa 45.000,00 kn.

Dana 18. svibnja 2005., uklonjeni su reklamni panoi koje je postavio tužitelj od strane Hrvatskih cesta d.o.o., te je tužitelj doznao da Hrvatske ceste d.o.o. nisu izdale Gradu Sisku suglasnost da bi temeljem koncesije dao u zakup reklamni prostor na stupovima rasvjete.

U konačno određenom tužbenom zahtjevu od 13. studenog 2008., tužitelj određuje tužbeni zahtjev na način da ime imovinske štete isplati iznos od 182.609,12 kn, te na ime izmakle dobiti iznos od 177.574,13 kn.

U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, navodi kako tužitelj nije naveo odredbu članka 10. Ugovora prema kojem zakupoprimac ne može dati u podzakup oglasne panoe bez suglasnosti nadležnog organa. Panoi nisu skinuti sa svih lokacija, već samo sa onih koje su na državnim cestama D36, dionica 3, te D37, dionica 1. Na ostalim lokacijama panoi su postavljeni.

Radi navedenog tuženik smatra da je izvršio preuzete obveze, te da je tužitelj sam kriv za nastalu štetu jer nije ishodio lokacijske, odnosno građevinske dozvole.

U ovom predmetu je već donesena prvostupanjska presuda kojom je sud usvojio tužbeni zahtjev, navedena presuda je potvrđena odlukom Županijskog suda u Sisku. Po reviziji tuženika Vrhovni sud je djelomično prihvatio reviziju tuženika te preinačio prvostupanjsku i drugostupanjsku odluku u u dijelu u kojem je usvojen tužbeni zahtjev za raskid ugovora i odbija u tom dijelu tužbeni zahtjev, dok je u pogledu naknade štete je postupak vratio drugostupanjskom sudu, koji je u tom dijelu ukinuo prvostupanjsku odluku.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u natječaj (list 5 spisa), izvadak o stanju i prometu po računu (list 6 spisa), izvršen je uvid u Ugovor o zakupu lokacija za postavljanje

reklamnih panoa na stupove javne rasvjete na području Grada Siska, izvršen je uvid u priložene račune (list 11-29 spisa), izvršen je uvid u Ugovore o oglašavanju na stupovima javne rasvjete-reklamni panoi (list 30-38 spisa), izvršen je uvid u dopis Hrvatskih cesta tuženiku (list 39-40 spisa), saslušani su svjedoci Mladen Merzel, Milan Ivanković, Željko Vrbanus, Dinko Pintarić te z.z. tužitelj Dubravko Pleša.

Sud je provedene dokaze cijenio samo u pogledu dijela tužbenog zahtjeva o kojem nije odlučeno.

Iz provedenog postupka utvrđeno je:

- da je tužitelj kao zakupnik s tuženikom kao zakupodavcem zaključio 11. ožujka 2005. ugovor o zakupu lokacija za postavljanje reklamnih panoa na stupove javne rasvjete na području Grada Siska

- da je ugovor zaključen na određeno vrijeme za razdoblje od 1. ožujka 2005. do 1. ožujka 2008. godine te je ugovorena godišnja zakupnina u iznosu od 33.918,75 kn,

- da Hrvatske ceste d.o.o. nisu dale suglasnost za postavljanje reklamnih panoa na državnim cestama i da su dopisom od 4. travnja 2005. zatražile od tuženika uklanjanje istih, a dopisom od 17. svibnja 2005. naložile Cestama Sisak d.o.o. uklanjanje reklamnih panoa koji su postavljeni na državnim cestama D36, dionica 3 i D37, dionica 1.

- odlukom Vrhovnog suda ukinuta je odluka kojom je usvojen tužbeni zahtjev u odnosu na raskid ugovora navodeći kako je ugovor sklopljen za postavljanje reklamnih panoa na stupove javne rasvjete na dijelovima državne ceste kojima su s trenutkom sklapanja ugovora temeljem odredbe članka 55. Zakona o javnim cestama (NN 180/04 - dalje ZJC) upravljale Hrvatske ceste d.o.o. Zagreb, na kojima shodno odredbi članka 39. ZJC, nije bilo moguće poduzimati bilo kakve radove bez suglasnosti Hrvatske ceste d.o.o. Zagreb. Odgovornost za pravne nedostatke u smislu načelne odredbe članka 121. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99, 88/01), kojeg treba primijeniti na ovaj predmet temeljem odredbe članka 1163. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11), sastoji se u obvezi svakog suugovaratelja štiti drugu stranu od prava trećih osoba kojima bi bilo suženo ili isključeno pravo koje je prenijeto na suugovaratelja. Posebna pravila o odgovornosti za pravne nedostatke kod ugovora o zakupu sadrže odredbe članka 580. ZOO prema kojima ako se utvrdi da trećemu pripada neko pravo koje sasvim isključuje pravo zakupa na uporabu stvari, ugovor o zakupu se raskida po samom zakonu, a zakupodavac je dužan zakupniku naknaditi štetu. Iz navedenog razloga kako se ugovor raskida po samom zakonu, novo pravno stanje je nastalo na temelju zakona.

U odnosu na naknadu štete koja pripada tužitelju tuženik smatra da je tužitelj bio upoznat sa gore navedenim jer u članku 10. sklopljenog ugovora se navodi da zakupnik na zakupljenoj lokaciji ne smije postavljati ništa bez odobrenja nadležnog organa, što govori da je tužitelj bio upoznat sa činjenicom da ne može doći do postavljanja panoa bez odobrenja nadležnih tijela. Utvrđivanje ove činjenice je od odlučnog značaja za odluku o zahtjevu tužitelja za naknadu štete.

Člankom 510. stavak 3. ZOO-a regulirano je da kada je zakupnik u trenutku sklapanja ugovora znao za mogućnost da mu se isključi pravo koje mu je ugovorom prenijeto, a to je da je kupac znao za mogućnost da mu se isključi pravo koje mu je ugovorom prenijeto, pa je ipak na to pristao. Radi utvrđenja navedene činjenice sud je pored provedenih dokaza saslušao dopunski svjedoka Mladena Merzela, Željka Vrbanusa, z.z. tužitelja Dubravka Plešu, tadašnjeg gradonačelnika Dinka Pintarića.

Iz iskaza saslušanih svjedoka i stranka, naročito iskaza tadašnjeg gradonačelnika Dinka Pintarića, na nedvojben način je utvrđeno da tužitelju kod sklapanja ugovora nije bila poznata činjenica da bi za postavljanje reklamnih panoa na stupove javne rasvjete na dijelovima državne

ceste kojima su s trenutkom sklapanja ugovora temeljem odredbe članka 55. Zakona o javnim cestama (NN 180/04- dalje ZJC) upravljale Hrvatske ceste d.o.o. Zagreb, na kojima shodno odredbi članka 39. ZJC nije bilo moguće poduzimati bilo kakve radove bez suglasnosti Hrvatske ceste d.o.o. Zagreb, pa iz iskaza bivšeg gradonačelnika je jasno utvrđeno da niti oni kao grad nisu imali saznanja o ovim pravima treće osobe, pa sukladno tome niti tužitelj nije imao razloga sumnjati na postojanje nedostataka. Iz iskaza svjedoka Dinka Pintarića koji je dan logično, te mu sud poklanja vjeru, utvrđeno je da se pod točkom 10. ugovora podrazumijevalo da tužitelj ne smije ništa postavljati bez odobrenja nadležnog organa odnosno tuženika, te njegovih tijela. Nije se mislilo na odobrenje Hrvatskih cesta ili bilo koje druge institucije.

Sukladno navedenom nesporno je da je ugovor koji su stranke sklopile ništetan po samom zakonu, tužitelju nisu bili poznati nedostaci koji u bitnome isključuje pravo zakupca na uporabu stvari, pa sukladno navedenom tužitelj ima pravo na naknadu štete koju potražuje.

U odnosu na prigovor da tužitelj nije platio ugovorenu zakupninu za 2006. i 2007., ističe se da s obzirom da utvrđeno navedeno nije relevantno za ovaj postupak, jer tuženik nije postavio protutužbeni zahtjev, niti je istakao prigovor prijeboja, ali se tuženika radi navodi kako sukladno članku 122., ZOO-a tužitelj isto nije bio niti dužan.

Sukladno naznačenom temeljem članka 580. stavak 2. tužitelj ima pravo i na naknadu štete.

Radi utvrđivanja štete, pojedinih vidova, te visine sud je proveo dokaz vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Josipu Cindriću. Nalaz vještaka dan je stručno, nepristrano, zasniva se na provedenim dokazima, priloženim ugovorima, te mu sud u cijelosti poklanja vjeru.

Vještak u svom nalazu i mišljenju navodi kako se šteta koju je pretrpio tužitelj može podijeliti na 4. dijela:

1) Pripremni troškovi u ukupnom iznosu od 14.089,96 kn, a koji se odnose na troškove prijave na natječaj, proračun statike okvira panoa, pribave boniteta tvrtke, režijske troškove, te plaće za novoprimitljene zaposlenike.

2) Trošak godišnje koncesije od 33.918,75 kn.

3) Trošak izrade okvira reklamnih panoa u iznosu od 134.503,75 kn.

4) Naknada izmakle koristi za razdoblje od 18. svibnja 2005. do 29. veljače 2008. u ukupnom iznosu od 177.574,13 kn.

Tuženik je prigovarao nalazu i mišljenju vještaka navodeći da je tužitelj neke troškove imao kao i svi drugi koji su se javili na natječaj, a koji prigovor sud otklanja iz razloga što je tužitelj neovisno o tome prošao natječaj, pa sukladno tome i ovaj trošak je za njega nastala šteta.

Također se uklanja i prigovor tuženika da su pripremni troškovi nastali u siječnju i veljači, a ugovor je sklopljen u ožujku, pa se mogu odnositi na povećanje troškova tužitelja i iz nekog drugog razloga što sud smatra neosnovanim jer je iz provedenih dokaza jasno vidljivo da se tužitelj pripremao na sklapanje ovog ugovora i realizaciju istog, pa su ti troškovi nastali upravo iz tog razloga.

Tuženik je također prigovarao da nije jasno da li su panoi postavljeni samo na području državnih cesta, pa da taj podatak treba tražiti od Hrvatskih cesta d.o.o., što sud smatra neosnovanim iz razloga što je iz dopisa Hrvatskih cesta jasno vidljivo da su oni upozoravali i tražili da se skinu samo plakati na državnim cestama. Troškovi radnika su tužitelju također priznati za razdoblje za koje su zaključeni, jer točno je da se ugovori o radu mogu zaključiti i na kraće vrijeme (30 dana), ali tužitelj kod zaključivanja ovih ugovora nije mogao, niti morao predvidjeti ovu situaciju, pa i ovaj prigovor tuženika sud smatra neosnovanim.

Nastavno tuženik smatra da tužitelj nema pravo na izgublenu dobit, jer nije obavijestio zakupodavca o nedostacima stvari, što je irelevantno sukladno članku 509. ZOO-a iz razloga što u spisu postoji dopis Hrvatskih cesta d.o.o. tuženiku iz kojih je jasno vidljivo da postoje

pravni nedostaci ovog ugovora, te je tuženiku isto bilo poznato, a nije ničim dokazao da je poduzeo išta da bi ovaj nedostatak uklonio, pa sukladno navedenom tužitelj ima pravo i na izgublenu dobit, a koju bi ostvario prodajom oglasnih mjesta kroz razdoblje za koje je sklopio ugovor, odnosno do njegova raskida.

Radi navedenog tužitelju su dosuđeni i materijalni troškovi nastali u svezi sa natječajem, kao i izgubljena dobit koju bi ostvario kroz razdoblje za koje je ugovor sklopljen.

Tuženik je i u ponovljenom postupku tražio provođenje novog vještačenja što je sud odbio budući da je vještak svoj nalaz dao stručno, nepristrano, u cijelosti je otklonio sve prigovore tužitelja.

Temeljem članka 154. stavak 1. ZPP-a, sud je tužitelju dosudio i parnični trošak i to:

- sastav tužbe 5.000,00 kn, uvećano za PDV 6.100,00 kn
- ročište od 16. listopada 2007. u iznosu od 5.000,00 kn, uvećano za PDV 6.100,00 kn
- Tužitelju je u cijelosti dosuđena i sudska pristojba na tužbu u iznosu od 3.870,00 kn.
- podnesak od 31. listopada 2007. u iznosu od 13.830,00 kn, uvećano za PDV 16.872,60 kn
- ročište od 18. prosinca 2007. u iznosu od 13.830,00 kn, uvećano za PDV 16.872,60 kn
- ročište od 13. studeni 2008. u iznosu od 5.000,00 kn, uvećano za PDV 6.100,00 kn
- podnesak od 13. studeni 2008. u iznosu od 5.000,00 kn, uvećano za PDV 6.100,00 kn
- ročište od 11. ožujka 2009. u iznosu od 5.000,00 kn, uvećano za PDV 6.100,00 kn
- ročište od 2. lipnja 2009. u iznosu od 5.000,00 kn, uvećano za PDV 6.100,00 kn
- sastav podneska od 10. travnja 2019. u iznosu od 5.000,00 kn, uvećano za PDV 6.250,00 kn
- zastupanje na ročištu od 8. srpnja 2019. u iznosu od 5.000,00 kn, uvećano za PDV 6.250,00 kn
- sastav podneska od 2. rujna 2019. u iznosu od 5.000,00 kn, uvećano za PDV 6.250,00 kn
- zastupanje na ročištu od 20. rujna 2019. (25%) 1.250,00 kn, uvećano za PDV 1.562,50 kn
- zastupanje na ročištu od 21. studeni 2019. (25%)1.250,00 kn, uvećano za PDV 1.562,50 kn
- zastupanje na ročištu od 18. prosinca 2019. (25%) 1.250,00 kn, uvećano za PDV 1.562,50 kn
- zastupanje na ročištu od 18. veljače 2020. 5.000,00 kn, uvećano za PDV 6.250,00 kn.

Tužitelju je priznata i sudska pristojba na presudu u iznosu od 3.960,00 kn u skladu sa Zakonom o sudskim pristojbama, te mu je priznat kao nužan trošak vještačenja u skladu sa članku 155. ZPP-a, u iznosu od 5.344,00 kn.

Dakle ukupan trošak koji je dosuđen tužitelju iznosi 113.206,70 kn.

Radi svega navedenog valjalo je odlučiti kao u izreci ove odluke.

U Sisku, 31. ožujka 2020.

Sudac
Andrea Vasiljević v. r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od petnaest (15) dana od dana dostave ovjerenog prijepisa presude. Žalba se podnosi ovom sudu u tri (3) primjerka, za sud i protivnu stranu, a o njoj odlučuje nadležni Županijski sud.

Dostaviti:

1. Tužitelju po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Porobija & Špoljarić, odvjetnici iz Varaždina
2. Tuženiku po punomoćnicima iz odvjetničkog društva Babić & Brborović, odvjetnicima iz Zagreba

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik:

Antonija Perleta